

ETHIOPISCHE ASIELZOEKER OP ZOLDER

COLUMN

CEES GRIMBERGEN

Een uitnodiging in de mailbox. Of ik zou willen meewerken aan de *Nacht van de Vervanging*? Wil ik als 'bekende Utrechter' één nacht één uitgeprocedeerde asielzoeker onderdak geven? Een piepkleine, bijna symbolische daad van gastvrijheid dus... En dan dat 'bekende Utrechter'..., zo ongeveer het laatste circuit waar ik bij wil horen. Maar ging ik niet op de uitnodiging in, dan onthield ik mezelf een gebeurtenis met een politiek tintje. Want de regering wil opvang van uitgeprocedeerden na 1 januari 2010 verbieden. Als ik 'ja' zou zeggen, zou ik bovendien het verhaal van een verre vreemdeling horen. En zou onze stad door zijn of haar ogen kunnen zien. Als u dit leest, zit ik met hem aan het ontbijt. Met Sisay Jouhannes Tezazu. Uit Addis Abeba, Ethiopië. Sisay Jouhannes wordt vandaag 33. Een kind uit een gemengde Liefde. Vader Eritrees. Moeder Amhaars (een grote

een kind uit een gemengde Liefde. Vader Eritrees. Moeder Amhaars (een grote Ethiopische stam). Racisme is overal: hij kreeg in Ethiopië problemen vanwege zijn gemengde afkomst. Kwam in 2003 naar Nederland. Ná de generaalpardonregeling dus. Sisay Jouhannes is een kansloze uitgeprocedeerde asielzoeker. Moest worden uitgezet. Wat niet lukte. Ethiopië wilde hem niet hebben. Hij zwierf door de Domstad. Kreeg hier twee kinderen, die hij dagelijks ziet. Woonde een tijdje met de Nederlandse moeder van die kinderen. Zat een half jaar in vreemdelingendetentie. Woont nu met een Somaliër in een sloopwoning in Ondiep. Voor dat laatste zorgde *de Noodopvang*, een door de gemeente gefinancierde voorziening. Die moet voorkomen dat mensen als Sisay gaan zwerfen. Gisterenavond ontmoetten wij elkaar in het Theehuis van de Domkerk. Met veertig mensen aan de maaltijd. Een verlegen rasta die vooraf tegen de organiserende actiegroep zei: „Moet ik daar nou echt blijven slapen?” Als ik dit stukje om acht uur gisterenavond - aan het eind van de maaltijd - inlever, heb ik hem nog niet gezegd dat hij heus niet met mij in één bed hoeft. Op zolder heb ik een logeerkamer. Nu nodig ik hem op deze schitterende nazomeravond uit op mijn bootje. Als junks daar niet opnieuw het benzinetankje uit hebben geroofd, gaan we een stukkie varen. ”